

A külföldi gabonatözsdek mai és tegnapi árfolyamainak összehasonlítása:

	Ma	Tegnap	Különb.
PÁRIS			
Júza áprilisra	26.45	26.40	+0.05
" májusra	26.65	26.50	+0.15
" május-augusztusra	26.35	26.25	+0.10
szept.-dec.-re	24.70	24.70	—
Rozs áprilisra	17.75	17.75	—
" májusra	17.50	17.50	—
" május-augusztusra	17.25	17.25	—
szept.-dec.-re	17.—	17.—	—
Iszt áprilisra	35.10	35.10	—
" májusra	35.05	34.90	+0.15
" május-augusztusra	35.10	35.—	+0.10
szept.-dec.-re	32.75	32.65	+0.10
BERLIN			
Júza májusra	211.25	200.50	+0.75
" júliusra	199.75	199.25	+0.50
Rozs májusra	155.25	155.—	+0.25
" júliusra	149.25	148.50	+0.75
Zab májusra	—	187.75	—
" júliusra	—	159.25	—
NEW-YORK			
Júza helyben	95.—	94.—	+1.—
" májusra (1911)	94.50	94.88	+0.38
" júliusra	93.88	93.18	+0.70
szeptemberre	—	—	—
decemberre	—	—	—
Tengeri májusra (1911)	54.—	55.88	+0.12
" júliusra	58.—	56.50	+1.50
szeptemberre	—	—	—
CSIKÁGÓ			
Júza májusra	88.25	87.—	+1.25
" júliusra	88.25	85.—	+3.25
Tengeri májusra	47.75	47.88	+0.87
" júliusra	—	—	—

A költészet csarnokában

Az Országos Magyar Iskolaegyesület közgyűlésén Rákosi Jenő hosszú elnöki beszédet mondott, amelyben elindulva a pesti vármegyeháza régi tarsolyos huszárjától «a költészet csarnokába» tért be, ahol mindent «szűz dobva» és «szétrombolva» talált. A fiatalság tette ezt. Amely Rákosi Jenő szerint beállt képrombolónak és a régiak tekintélyét ledorongolja, letaposá, új formulákat akar alapítani, új hangokat, új benyomásokat akar találni és új színeket akar meglátni. Amit Rákosi Jenő ezekben a vádoló szavakban mondott, az felerészben igaz és ebben az igazságban van minden elismerése, jogosultsága, dicsérete és jövője a fiatalságnak.

Tévedés azonban az, mintha ma a költészet csarnokában képrombolás és a régiak tekintélyének leszállítása volna. Eppen ellenkezőleg: Régiaknek eleven, ható, szeretetteljes és más értékelése, amely az iskolai megállapításokon felül egészen új kapcsolatot talál régi írások és a mai élet között. Balassi Bálinttal, Csokonai Vitéz Mihálylyal, de meg Arany Jánossal és Petőfi Sándorral is kissé mostohán bánt el az iskolai értékelés és megállapítás. Ennek legbiztosabb jele, hogy a gimnáziumi studiumok után nem igen esett találkozásunk velük. Akinek könyvtára volt, annál felkerültek az aranyvágású könyvek polcára, egészen föl, jó magasra, az elintézett klasszikusok közé, úgy sem kell utánuk nyulni. Avagy ki volt kíváncsi felnőtt korában «Buda halálára», «Dorottyára», a «Vitézi énekekre»? Ki irt, ki vitatkozott, ki simogatta meg szeretettel Csokonait? Ki gondolt arra, hogy «Karnyóné asszonyom»-at színpadra vigye? Hogy a csikóbőrös kulacsról feltámassza azt a gyönyörű nótát? Vagy, hogy csak Vajda János fenséges költészetét muzsikában is megszólaltassa? Ez mind a képromboló fiatalság munkája. A fiatalság támasztotta fel őket, a fiatalság kereste meg írásaikban azokat az értékeket, amelyek megszűnt idejükön felül az időtlenség örök panteonjába állítja be nagyjainkat, Aranyt nem Krizával, Petőfit nem Bajzával hasonlítgatja össze és méricskéli, hanem odaállítja Goethe, Voltaire, Dosztojevszky, Aristofanes és Horátius és annyi igaz, nagy ember mellé és együtt gyönyörködik bennük. Ezt a kapuvágást, a magyarság körülbástyázott kis várának ezt a bástyaedöntését a «képrombolók» csinálták, akiknek furcsa mulatságuk volt, hogy az igazán nagyok képét oly magasra emeljék, hogy a külföld is meglássa őket. A magyar irodalomnak kapuit ezek a fiatalok nyitották meg a külföld felé és hogy nem paprikával, tulipánnal, szürrel, meg a csikóssal kereskednek, ezt a hibájukat talán későbbben még a nemzetieskedőknek is meg kell bocsátaniok.

Hogy a fiatalság új formulákat akar alapítani, (alapított is), új hangokat akar találni (talált is), új színeket akar meglátni

(meg is látott), ez az ő ereje, igazolása és életjogosultsága! Csak husz évvel tekintünk visszafelé, husz év alatt mennyit fejlődött minden itt körülöttünk. Szinte röstelkedve írjuk le ezeket a régi igazságokat a régi vádakra: új nyelv keletkezett, az új városi, az új tanyai, amely bekapcsolta a rohanó élet annyi új megnyilatkozásának új kifejezési módját. Tudomány, szociológia, találmányok, ezer és ezer agy és szív munkája mind haladt, előbbre jutott, gyönyörű ívet ír le, csak éppen a magyar nyelv, a kifejezési forma, a magyar agy és szív maradjon hullamereven, bezártan, tunyán és haszontalanul? Hát nem kell ma mindent másképp nézni, látni, mérlegelni, mint a hatvanas években, amikor Rákosi Jenőnek is éppen az volt az erőssége, az érdeme és a bátorsága, hogy másképp mert tenni és látni, hogy újat akart, mást, mint azt előtte tettek.

Ki próbálja meg Berzsenyi ütemében, fordulataiban ostorozni a magyart, amikor másért, másképpen és máshogyan kell ostorozni? Milyen formák azok, amelyek megállapodtak? A nagy költőknek egyéni formái. Ők épp úgy magukból vettek mindent, mint ahogy azt most és mindenkor azok merészelik, akiknek van egyéniségük. Minek énekeljük meg a felszántott délihabot, amikor azt gyönyörűen már megtették, amikor nincs délihabunk és ha van, bennünket mással csalogat.

Csalogat azzal, hogy mindezek a dolgok egyszer már világosak lesznek. És a sötét tükör, amelyet úgy szeretnek eléjük állítani, csak annak az igazi képét fogja mutatni, aki a tükröt tartja.

A jubiláló
Ingyentej-Egyesület

Budapest, április 10.

Ritka és nagyjelentőségű jubileumot ült tegnap egy társadalmi intézményünk: az Ingyentej-Egyesület ülte meg fennállásának tiz éves évfordulóját. Főlemelő és a legnagyobb elismerésre méltó volna ez az ünnepség már akkor is, ha csak tiz esztendő jótékony és önzetlen munkájára tekintene vissza ez az egyesület. De a közgyűlés, amely tegnap megállította egy pillanatra a rohanó életet és a mely egy kis időre kivetette a névtelen munka homályából az ünneplőket, többet jelent, mint egyszerű jubileumot: ennek az ünnepségnek társadalmi jelentősége volt. Azzá, a társadalom ünnepévé tette az a nagyszerű eredmény, a mely megkoszorúzta a tiz évi munkát és a mely a legelső, talán legkimagaslóbb társadalmi intézményünké tette az Ingyentej-Egyesületet.

A gondolat, amelynek a testté váltására tiz évvel ezelőtt megalakult az Ingyentej-Egyesület, gyönyörű és melegségével, a belőle kiáradó emberszeretettel megkapja az embert. Táplálni az éhező gyermekeket, kenyeret adni az éhező felnőtteknek: ennél magasabb társadalmi munkát elképzelni is alig lehet. Az alatt a tiz év alatt, amióta az Ingyentej-Egyesület fennáll, ez az eszme pompás virágzásnak indult, az intézmény megerősödött és ma már ezer meg ezer gyermeket táplál, ezer meg ezer nyomortól kintott embernek adott kenyeret; ezer meg ezer léleknek adott életet. És ezt a munkát csöndben, lármá és hangos fitogtatás nélkül végezte az Ingyentej-Egyesület; olyan csöndes jótékonykodás volt az, amelyet csak egy szövetség: a szabadkőművesség tudott végezni. Ez a tiz esztendő munka a szabadkőművesség diadala, dicsősége, azé a szabadkőművességé, amely az Ingyentej-Egyesületet megalkotta és föntartotta. És a szabadkőművesség ezt az intézményt kiegészítette egész sereg más jótékony intézménnyel, amelyeknek valóságos láncolatát teremtette meg. A dicsőség és elismerés, amely az Ingyentej-Egyesület fennállásának tiz éves jubileumán kijár: az övé.

Az ünnepi közgyűlés lefolyásáról tudósítónk a következőket jelenti:

Az Ingyentej-Egyesület vasárnap délelőtt tartotta tiz éves fennállásának évfordulója alkalmából rendkívüli közgyűlést, amelyen a főváros előkelő közönsége nagy számban jelent meg. A jelenle-

vők között ott láttuk gróf Edelsheim-Gyulay Lipótot, gróf Keglevich Bélánét, gróf Csáky Albinnét, dr. Neumann Árminnét, Molnár Viktor államtitkárt, Bosnyák Zoltán, Rickl Gyula miniszteri tanácsosokat, dr. Gál Jenő főrendiházi tagot és másokat.

Bókay Árpád beszéde

Az ülést dr. Bókay Árpád egyetemi tanár nyitotta meg a következő beszéddel:

Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! Tiz esztendeje végzi már az Ingyentej-csöndes, de annál áldásosabb gyermekmentő munkáját. Egy decennium nem nagy idő, de tiszteletreméltóan hosszú, ha azokra a derék emberekre vonatkoztatjuk, akik a tiz év alatt szinte fanatikus szeretettel, fáradhatatlan kitartással, munkájuk sikere és hasznossága iránti törhetetlen bizalommal dolgoztak, hogy fentartsák és fejlesszék intézményünket, mely oly erősen hozzájárult az ő szívükhöz. Azok a névtelen emberbarátok, akik az Ingyentej-intézményt megterveztek, alapjait lerakták és gondozását az eddigi buzgó vezetőkre bízta: ezzel egy részletét alkották meg azon logikusan egymást követő emberbaráti intézményeknek, melyek Budapesten a szegény ember életét elviselhetővé igyekeznek tenni. Hogy földél és nyughely nélkül szegény ember ne maradjon e nagy városban, megalkották s fentartják a hajléktalanok menhelyeit; hogy ne kelljen senkinek éheznie, megalkották az ingyekenyer osztókat; hogy segély nélkül ne maradjon senki, akit testi szerencsétlenség ér, azért alkották meg a mentőegyesületet. A felnőttekről való gondoskodást a szegény gyermekről való gondoskodás követte. A szüneti gyermektelepek, a napközi otthonok, a Gyermekbarát-Egyesület, a Gyermekvédő Liga, a Nyomorék Gyermek Otthona, az Anya- és Csecsemővédő Egyesület ezek az alkotások, s ezekhez csatlakozik, mint szerves rész, a mi Ingyentej-Egyesületünk is.

A mi egyesületünk neve, tisztelt hölgyeim és uraim, sokkal kevesebbet mond, mint amennyit jelent. Mi nemcsak a szegény gyermek éhségét csillapítjuk nekik való célszerű, őket testileg fejlesztő táplálékkal, mi tanító- és gyógyító intézmény is vagyunk. Mi megtanítjuk az anyát példaadással, jó szóval és hasznos írásokkal arra, hogy miképpen táplálja, ápolja, gondozza okosan gyermekét és ha beteg a gyermek, gyógyítjuk és ingyen-orvossággal látjuk el. Az a sok ezer anya, akiket egyesületünk tiz év alatt kioktatott, iskolát csinált künn az életben és terjesztette a rossz szokásokkal, értelmetlenséggel, labonával szemben a gyermekhygiéne józan, gyermekmentő elveit, azokat az elveket, amelyeket mi tanítunk. Méltóztatnak látni, hogy mi nem azt az apró jótékonykodást műveljük, mely néha több kárt tesz a társadalom életében, mint amennyi könyvet töröl le és amelynek gyakorlása közben a hozott anyagi áldozat jóformán haszontalan. A mi jótékonyágunk komoly, szociális munka: a csecsemők, a gyermekek megmentése az életnek.

A kevés gyermek-rendszer ellen hiábavaló minden küzdelem, akármennyit irnak, szónokolnak és üléseznek is a tudósok és politikusok; sem parancsokra, sem hazafiságból, sem vallásosságból nem szűnnek az anyák többet, mint amennyi gyermek. Nézetük szerint, az ő anyagi helyzetüknek megfelelőnek látszik. Így azután azok számára, akik a haza érdekében azt kívánják, hogy szaporodjunk, nincs fontosabb és sürgősebb feladat, mint a megszületett gyermekek védelme és megtartása az életnek, a munkának, a hazának. Ennek a feladatnak egy részletét végezzük mi is, prózai, napi munkával foglalkozó szürke polgárembernek és fájdalommal nélkülözük sorainkban azokat a politikusokat és írókat, akik az egyke ellen oly tüzzel szállottak sikra, harcba vive ékesszólásuk és toltuk egész nagy erejét. És szomorúan nevezetes, hogy 1867. óta annyi kiváló vezető államférfiu között csak kettő találkozott, akinek működése a gyermekvédelem, a nemzetvédelem terén jelentősebb nyomokat hagyott: Széll Kálmán és ifj. gróf Andrássy Gyula.

Virágvasárnapja van ma, mikor a legjobb, aki e földön valaha megjelent, számárhatón be-

vonult Jeruzsálem szent városába. A szeretet virágait és a béke palmaágait fiáit utjára a sokaság s akinek palmaág és virág nem jutott, talán egyetlen vagyonát, felsőruháját terítette lábai elé. Vele együtt bevonult Jeruzsálem templomába a tevékeny, az élő szeretet s kisugárzott onnan az egész világra. A mi templomainkban is felhangzik ma a hozsanna a legtisztább emberszeretet tanítójának emlékére, hogy aztán hozsannával még talán az ajkán, de üres szívvel és sivár lélekkel, bár mosolygó arccal a hiúság piacára tóduljon a sokaság, pompázni ékes ruhában, amelyeket bizony alig terítene a Krisztus lábai elé. Legyünk mások mi, mint ez a sokaság, hisz eddig is igyekeztünk mások lenni; maradjunk ezután is a tevékeny, az élő szeretet egyetemes vallásának követői, mely nem ismer felekezeti, faji, nyelvi válaszfalakat ember és ember között; terítsük a szeretet virágait, a béke palmaágát és legértékesebb egyéb holminkat is az emberszeretet lábai elé s gyűjtsük oda a szegények gyermekeit, hogy megkaphassák ott az ő mindennapijukat, amelyért annyian imádkoznak naponta, s amelyet annyian nem kapnak meg a sorstól. Jöjjenek hozzánk, vegegyenek részt munkánkban azok is, akik vissza akarnak térni Krisztushoz. Várjuk őket szeretettel mindenütt, ahol az emberszeretet műhelyeiben dolgozó kezek munkálkodnak válogatás nélkül, minden szegény és nyomorult embertársunk javára.

Ezzel megnyitom az Ingyentelj Egyesület közgyűlését!

Tisztelt közgyűlés! Mai közgyűlésünk nemcsak azért örömmünnepe nekünk, mert tízéves működésünk lelket boldogító évfordulója, hanem azért is, mert megtaláltuk azt, akit kerestünk. Kerestünk pedig egy melegen érző szívet, egy erősen akaró lelket és türelemmel, kitartással dolgozó kezet s megtaláltuk mindezt egy személyben, gróf Csáky Albinében. Boldognak érzem magamat, hogy nekem jutott a kitüntetés őt körünkben mint elnököt üdvözölhetni.

Gróf Csáky Albiné beszéde

Tisztelt közgyűlés!

Az épp most elhangzott szép szavak, melyek elemzik és méltatják ama szép, nemes, ranyos ársu és önfeláldozó tevékenységet, amelyet az Ingyentelj buzgó munkásai immár tíz éve gyakorolnak, csak fokozhatják azon büszke örömet, mely lelket eltölti ama tény fölött, hogy engem méltónak talált az egyület arra, hogy gyermekmentő és így közvetve honmentő, jövőt biztosító, nagyjelentőségű munkájának részese lehessék. A meggyőződés, amelyet szereztem a munka komolyságáról, humanisztikus és szociális fontosságáról, messze jövőbe kiható áldásos voltáról, birt rá, hogy, dacára előrehaladott koromnak, mely eddigi tevékenységemet is mindnehezebben teszi végezhetővé, vállalljam mégis ezen a b gyönyörű hatáskört, ellenére azon föltett szándékomnak, hogy erőmet túlhaladó föladatot többé nem vállalok. Hisz idestova ötven éve lesz, hogy tizenhárom éves koromban, a 63-ik évi aszályokozta éhínség idején először elnököltem szülőhelyemen, Szarvason, a segélybizottság élén. — három év múlva jubilálhatok én is az elnöklés terén — nagy ideje volna tehát visszavonulnom, nem hogy új munkát a ked-jek! De hát elragadott a látott gyönyörű tevékenység lélekemelő heve és minthogy megtörténtek e tevékenység vezérférfiai bizalmukkal, minthogy vélik, hogy ideig-óráig még vibetén előbbre nemes, honmentő munkájukat, nem volt szívem rá, azelőtt előbbi elhatározásomhoz és minthogy azt mondják, hogy az elvek ugyanis csak arra való, hogy szög-re akasszák őket, hát fölakasztottam a magamét is a legmagasabb szög-re és beálltam — önismeretemen alapuló jobb meggyőződéseim ellenére is — az újabb, a gyönyörű munka szolgálatába, mert vitt magával, vitt ellenállhatatlanul, varázserőjével, a szent munka!

Mert szent az a munka, mely kezdve azon, hogy kioktatja az anyát igazi hivatására, melyre ugy ráillik, mint semmi másra, a költő szava: «rendeltetés az égből, földön áldva vagy» — folytatja azzal, hogy az anyatejből kinőtt gyermeket táplálja 10 éves koráig, ha hozzá fordul tárt

télen át, tejjel látja el a szoptatási kötelességükre kitanított anyákat — és koronázza azzal, hogy lelkes orvosával ezerszámra vizsgálta, gyógykezelte, ingyen orvossággal látta el a hozzá forduló anyák csecsemőit és nagyobb gyermekeket, megtartva az életnek, a munkának, a jövőnek ezer és ezer, gyöngén pislogó mécseshez hasonló, zsenge életet. És ha az első, a Nagy Napoleon mondhatja méltán a szellemeskedő madame de Staëlnek, hogy az a legokosabb asszony a világon, kinek legtöbb gyermeke van, — akkor méltán mondhatjuk mi is, hogy Deutsch Ernő a legelső orvos széles e hazán, mert ő menti meg tömegesen a számtalan gyermekéletet a jövő nemzedék fölvirulására. És ha mi magyarok, közepén a nagy Európának, oly csekély számúak vagyunk, hogy egy nagy emberünk mondása szerint még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni, hogy népünk számát ne csökkentsük, mily óriási fontossággal bír itt minálunk nem csupán és tisztán emberi, de hazafiúi szempontból is azon tevékenység, mely a jövő számára dolgozik a magyar honpolgárok szaporításán. Ezen szempontból is tekintve új együletem működését, merem remélni, hogy ezt egy magas kormány, mint a főváros, melynek területén és így érdekében, legközvetlenebbül működik, mindinkább méltányolni fogja e működést és ennek minél nagyobb méreteket ölthetését elősegíteni kegyeskedik most, midőn az elmúlt 10 év komoly és eredménydus munkája ékesen dokumentálja törekvéseinek nemes és áldásos voltát most, mikor immár konszolidált állapotokká állnak szemben.

Mit e tíz év alatt tett, — kezdetben kizárólag privát iniciatívára és egyesek nyújtotta anyagi eszközök segítségével tette — tisztán társadalmi munka volt tehát, mely csak utóbb nyert némi, a költségekhez képest e nyészőn csekély, hivatalos támogatást is. Valóban legnagyobb mérvű elismerést és hála érdemel azon áldozatkész nagy-lelkűség, mely a nemes cél oltárán névtelenül ily nagyban áldozott! Mily perspektíva nyílik előttünk, ha elgondoljuk, hogy az egyesek s a társadalom áldozatkésztségéhez hozzájárulnának a hatóságok is oly mérvben, mint ezt a teljesített és teljesíthetővé váló honmentő, jövőt kivívó munka megérdemelné. Szinte sőtületesen elképzelni, milyen eredmények volnának elérhetők a gyermekmentésben, ha három kerület helyett a főváros minden kerületében nyithatnánk Ingyentelj-helyiséget, ha akadnának Deutsch doktor urnak nemes igyekezetű tanítványai, példájának követői s minden kerületben támadhatnának az ő Izabella-utcai és óbudai ambulatóriumához hasonló ily intézmények, lehetőleg megközelítően oly lelkes apostolaival a szent ügynek az intézmények élén, amilyen ő.

De ne szöjjük tovább e ragyogó képét a jövőnek; szorítkozzunk egyelőre azon fogadalomra: hogy az egyület lelket képező régi munkások folytatják a jövő évtizedeken át áldásos, lelkes tevékenységüket úgy, mint tették az első évtizeden át, nevezetesen a testet öltött igének szellemi, értelmi szerzője: Haar Ignác alapító elnök ur, ki megteremtette az intézményt és tíz hosszú éven át lankadatlan buzgalommal vitte azt sikerről-sikerre és dr. Deutsch Ernő ur, ki lánglelkével életet lehelte volna még a kövekbe is, nemhogy itt megtartotta anyaföldünk, hazánk számára azokat a kicsi, szárnyakat is alig tartó lelkecskéket, melyek hivatva lesznek majd a jövő nemzedékét szaporítani; míg mi, az ujonnan szerződött munkások, erőnk és képességeink mérvében igyekezni fogunk e fényes példát követni, megtenni mindazt, mi hatalmunkban áll, hogy az újabb tíz év eredménye méltón sorakozzék, sikerekben dusan, az első tíz év alapvető szent munkájához.

Azzal végzem, mivel kezdenem kellett volna székiogláló beszédemet: dr. Bókay Árpád ő méltóságának, tisztelt elnöktársamnak, szívem mélyéből fakadó hálás köszönetet mondok meleg üdvözlésért és kérve-kérem, engedjen majd közös működésünk keretében engem is meríteni bőséges tapasztalatának és bölcsességének kiapadhatatlan forrásából!

Üdvözlések

Ezután a belügyminisztérium nevében Köszeghy Sándor miniszteri osztálytanácsos üdvözölte az egyesületet. Majd a Patronage Egyesületek Országos Szövetsége nevében Rickl Gyula igazságügyminiszteri tanácsos intézett buzditó szavakat az egyesület vezetőségéhez.

Majd dr. Bárczy István polgármester szólalt fel. A főváros képviselőjében jelentem meg — ugymond — e közgyűlésen és így képviselem azokat a beteg és éhes gyermekeket is, akiket az egyesület támogat. Ezek és a közönség másik része nevében is hálás köszönetet mondok azoknak, akik az egyesületet megalapították és akik működésének gyümölcsét különösen a fővárosi közönség élvezi. Remélem, hogy a fővárosi közönség fokozottabb mértékben fogja támogatni ennek az egyesületnek a működését és mintát vesz annak kiváló elnöknőjéről, gróf Csáky Albinnéről. Öszinte szívvel kívánom, hogy minél kevesebb tejr legyen szükség és minél több tejet tudjunk adni. Az elhangzott beszédet a jelenlevők zajos éljenzéssel fogadták.

Ezután Schöber Béla, az Agrárbank igazgatója, az egyesület alelnöke üdvözölte Haár Ignácot, akinek érdemeit a közgyűlés jegyzőkönyvileg örököltette meg.

Beszámolók és jelentések

Dr. Deutsch Ernő főorvos beszámolója következett ezután. Egyének és intézmények — ugymond — csak az esetben állják meg helyüket a létért való küzdelemben, ha progresszív tendenciával bírnak, stagnáló vagy hanyatló intézmények nélkülözök az életerőt, létjogosultsággal nem bírnak, — pusztulásnak néznek elé! Az «Ingyentelj» a multból a jelenbe hatalmas evolúción ment át, — az alamizsnaként tejet osztogató intézményből egy hatalmas szociál-higiénikus faktorrá nőtte ki magát: küzd a tudatlanság és babona ellen, terjeszti az életmentő tudást, küzködik az anya és kisdéd érdekében egyaránt, törekszik a kórság megelőzésére, a betegség gyógyítására, az éhség csillapítására. Frázisoknál ékebben szólnak a 10 éves jelentés grafikoniai. A jövőben a jelen vezetőség hatalmas szociális szervi tudására támaszkodva, kerületenként lát megalakulni szociál-higiénikus központokat, melyek népszerűsítik a higiéniát és juttatnak gyámolítást tej alakjában a szoptató asszonynak, az anyatejet nélkülözök csecsemőnek, az éhezök gyermeknek, kapcsolatba lépve a csecsemők, kisdédok, iskolagyermek napközi otthonával, végre a munkásnegyedekben tejesztő-házikók szervezését látja a megvalósítás stádiumában. A fegyverek, melyek rendelkezésére állnak, fők, csak csekély számúak azon nagy feladat megoldására, melyet maguk elé tűztek.

Schöber Béla indítványára gróf Batthyány Lajosné, gróf Edelsheim Gyulay Lipótot, gróf Almássy Györgynét a «tisztelőbeli tagok» sorába iktatják.

Rákosi Tibor főtitkár terjesztette elő ezután az alapszabálmódosítási tervezetet, majd pedig a propaganda-bizottság tagjait választotta meg a közgyűlés. A propaganda-bizottság elnöke lett gróf Keglevich Béláné, társelnöke dr. Neuma nn Árminné és ügyvezető elnöke Jánossy-Engel Gyuláné.

Végül Ruffy Pál miniszteri tanácsos intézett buzditó szavakat a közgyűléshez, mire gróf Csáky Albiné a közgyűlést berekesztette.

NAPIREND. Kedd, április 11-én. — Róm. kath.: Leó p. et. — Prot.: Leó. — Görög-orosz: március 29. Ciril vt. — Zsidó: Nizan 13. — A nap kel reggel 6 óra 23 percor, nyugszik este 6 óra 41 percor. — A hold kel délután 4 óra 26 percor, nyugszik reggel 4 óra 49 percor. — A képviselőház elnöke fogad a képviselőházban délután 5 órakor. — A kereskedelemügyi államtitkár fogad délelben 12—2-ig. — A posta- és távirtda vezérigazgatója fogad délelben 12—2-ig. — A Petőfi ház (ereklye-muzeum) Bajza-utca 21. szám. Nyitva délelött 10 órától d. u. 2-ig. Belépődíj kedd kivételével 1 korona. — A Háziipari Szövetség kiállítása (Kigyó-tér 1. sz. alatt). Nyitva egész nap. Belépődíj nincsen. — Nyitvalévök muzeumok: Nemzeti Muzeum régiségtára 9—2-ig. — Iparművészeti Muzeum 9—1-ig. — Mezőgazdasági Muzeum 10—1-ig. — Ráth-muzeum 10—4-ig. — Széchenyi Muzeum 10—12-ig. — Erzsébet-muzeum délelött 9 órától délután 4-ig. — Tanszer Muzeum 3—7-ig. — Techn. Iparmuseum 9—1-ig. — Nyitvalévök könyvtárak: Akadémiai könyvtár 3—7-ig. — A Technológiai Iparmuseum nyilvános műszaki könyvtára szombat kivételével köznapon szerdán és pénteken este 6—8-ig van nyitva. — Egyetemi könyvtár 9—6-ig. — Fővárosi könyvtár 9—2-ig. — Iparművészeti Muzeum könyvtára délelött 9—12-ig és 6—8-ig. — Kereskedelmi Muzeum könyvtára 9—2-ig. — Nemzeti Muzeum könyvtára 9—4-ig. — Statisztikai könyvtár délelött 9 órától délután 2-ig. — Paedagógiai könyvtár nyitva délután 3 órától 7-ig. — Technológiai könyvtár délelött 9 órától d. u. 1-ig. — Nyitvalévök képtárak: A Mücsarnok tavaszi tárlata, nyitva 9—6-ig. Belépődíj 1 korona. — Női arcképkiallítás a Könyves Kálmán művészeti szalonjában (Nagy-mező-utca 37—39). Nyitva 9—7-ig. Belépődíj 60 fillér.